

STORMSCHADE

In de voorbereiding op de festiviteiten vanwege het 800-jarig bestaan van Hengstdijk in 1956 en het tegelijkertijd gehouden prachtige wielergala was een aantal mooie feesttenten opgebouwd. Er waaide op zondag 29 juli van dat jaar een stevige zuidwester storm die het hele land teisterde.

In de tuin van de pastoor konden de renners nog feestelijk worden onthaald al werd op dat moment al meegedeeld dat de koers vanwege de wind ingekort zou worden.

Dat de storm op die zondagmiddag niet alleen het rennersveld stevig parten speelde blijkt wel uit het feit dat eerst de feesttent sneuvelde en vervolgens het dak van de danstent compleet aan flarden werd geblazen.

Door alle schade konden de feestelijkheden die in de avonduren waren gepland niet meer doorgaan. Het optreden van "de Jordaan-cabaretgroep" moest worden afgelast en het geplande vuurwerk werd uit veiligheidsoverwegingen verplaatst naar een wei bij de Vogel. Die dag waren er ongeveer 15.000 bezoekers op Hengstdijk, maar vanwege de storm keerden de meesten van hen na de koers direct huiswaarts wat een flinke strop voor het organiserende comité betekende.

Gelukkig was de consumptietent gespaard gebleven, zodat er door de overgebleven bezoekers in elk geval nog wat troostend vocht genuttigd kon worden .

Ondanks alle ellende werd er niet bij de pakken neergezeten en werden er onder de bezielende leiding van Leon Hermans alweer nieuwe plannen gemaakt voor 1957.

ONMIN

Dat het tijdens de profkoers van 1956 niet allemaal koek en ei was tussen de renners vertelt een smakelijke anekdote in de krant van 30 juli van dat jaar. Blijkbaar had ploegleider Kees Pellenaars Wim van Est, nota bene Nederlands kampioen, niet opgenomen in de Tourploeg.

Dat werd 'm niet in dank afgenomen omdat van Est in die tijd razend populair was. Maar er was geen andere keuze want blijkbaar was er tussen de renners onderling zoveel onmin dat Woutje Wagtmans (kandidaat Tourwinnaar) en Jan Nolten absoluut niet samen met Wim van Est in één ploeg wilden rijden.

Pellenaars vond de teamgeest belangrijker dan de kwaliteiten van van Est. Wat de precieze achtergrond van die verstoorde verhouding was vertelt het verhaal niet, maar het werd door de renner in kwestie bepaald niet in dank afgenomen. Maar op die stormachtige zondagmiddag kwamen de renners en de ploegleider in Hengstdijk elkaar weer tegen en Pellenaars besloot om een streep te trekken onder het conflict.

Maar daar wilde Wim van Est niets van weten. Tegenover de pers verklaarde Pellenaars: *"Vandaag heb ik er hier in Hengstdijk een streep onder willen zetten. Ik ben naar Van Est toegegaan; ik wilde hem een hand geven, maar Van*

Est weigerde, hij draaide zich om.... Daarmee heeft hij wel zijn doodvonnis getekend!''. Bovendien verklaarde hij geen leider van de Nederlandse ploeg meer te willen zijn voor volgend jaar.

Dat de soep niet zo heet wordt gegeten als ie wordt opgediend mag blijken uit het feit dat in de Tour van 1957 zowel Wout Wagtmans als Wim van Est tot het deelnemersveld behoorden en jawel..... Kees Pellenaars weer ploegleider was. En opnieuw waren ze daags na de Tour weer allemaal present in Hengstdijk.

VERMAKELIJKHEIDSBELASTING

De evenementen rond het wielersfeest in Hengstdijk medio jaren '50 van de vorige eeuw waren voor de gemeente Vogelwaarde een duidelijke prikkel om er een slaatje uit te slaan en over te gaan tot de in 1954 afgeschafte herinvoering van de vermakelijkheidsbelasting.

In de raadsvergadering van 14 juni van dat jaar, zo'n 6 weken voor de feestelijkheden werd op één stem na unaniem besloten om deze belasting als bron van inkomsten voor de gemeente te verwelkomen.

De raad zag geen belemmering voor het organiserend comité omdat een kleine verhoging van de entreprijs het feest, waar zo'n 10.000 bezoekers werden verwacht niet in gevaar zou brengen. Maar dat bleek een stevige misvatting. Invoering van deze belasting was een stap te ver en er werd door de organisatie van het feest een sterke lobby op touw gezet om de raadsleden op andere gedachten te brengen. En met succes ! Er werd zelfs gedreigd het hele evenement dan maar geen doorgang te laten vinden. Dat laatste kon natuurlijk niet en in een extra raadsvergadering twee weken later werd de hele boel teruggedraaid.

In Dagblad de Stem van 26 juni 1956 lezen we dat de raad de invoering van die belasting "een stomiteit" noemde en "dat men de gewraakte belasting weer wenste in te trekken".

Hoewel de burgemeester bij zijn argument bleef dat het een gunstig effect op de gemeentelijke financiële huishouding zou hebben stemde de raad unaniem in met het voorstel om tot afschaffing over te gaan, tot groot genoegen van het organiserend feest- comité.

Het is niet duidelijk of deze entreebewijzen alvast voor het evenement waren besteld. Als dat het geval was konden ze regelrecht de prullenbak in.

NACHTKOERS

Dat Hengstdijkenaars een wielerliefhebbend volkje zijn is alom bekend. Tot op de dag van vandaag worden er met veel inzet en enthousiasme wielerskoersen georganiseerd. Dat de ronde van Hengstdijk nu verreden wordt op Vogelwaarde mag de pret niet drukken.

Hengstdijk heeft een lange en vooral ook mooie wielershistorie.

In de tweede helft van de jaren 50 waren de profkoersen ongekend populair.

Daar is op deze site al meerdere keren over gepubliceerd. De renners die hadden deelgenomen aan de Tour de France gaven de eerst volgende zondag na afloop van die ronde acte de préséance op Hengstdijk. Een unicum uiteraard waarmee Amsterdam "afgetroefd" werd. Onder leiding van Kees Pellenaars waren Woutje Wagtmans, Jan Nolten, Gerrit Voorting, Mies Stolker, Wies van Dongen en Daan de Groot de grote publiekstrekken. Maar ook Wim van Est, Peter Post en Gerrit Voorting luisterden de feestelijkheden op.

Grote animator van deze koersen was natuurlijk Leon Hermans. Samen met een leger aan vrijwilligers zette hij Hengstdijk destijds krachtig op de kaart.

Minder bekend echter is dat op 28 juli 1956, de zaterdagavond voorafgaand aan de profwedstrijd er ook een nachtkoers werd verreden. De Kerkstraat, de Plevierstraat en een deel van de Hengstdijksestraat waren prachtig verlicht door middel van meer dan duizend gloeilampen, zigzaggend opgehangen boven de straten. Een rondje van ongeveer 700 meter lang zag er sprookjesachtig uit.

In aanwezigheid van de Commissaris van de Koningin, mr. De Casembroot en nog meer prominenten waren vooral amateurs uit Nederland en België die om

10 uur 's-avonds een afvalkoers verreden en een uur later aan de start stonden voor een serieuze wegwedstrijd. Een indrukwekkende gebeurtenis die er voor zorgde dat Hengstdijk letterlijk in de schijnwerpers werd gezet.